

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **AGRO CZ, a. s.**, se sídlem Komenského 247/27, Hradec Králové, zast. Mgr. Miroslavem Dosedělem, advokátem se sídlem U sportovní haly 542/3, Olomouc, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Královehradecký kraj**, Územní pracoviště v Hradci Králové, se sídlem U Koruny 1632, Hradec Králové, ve věci ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. 10. 2016, čj. 31 Af 35/2016-83,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně podala dne 12. 7. 2016 ke krajskému soudu žalobu na ochranu před nezákonným zásahem ve věci týkající se realizace zákonného zástavního práva žalovaného při vymáhání daňového dluhu z roku 1996 a pochybení, kterých se žalovaný podle žalobkyně dopustil v konkursním řízení vedeném proti společnosti FIREX, a. s. Žalobkyně v žalobě navrhla, aby soud vydal rozsudek: „*Určuje se, že zásah žalovaného do práv žalobce byl nezákonný.*“ Krajský soud vyzval žalobkyni usnesením ze dne 23. 8. 2016, aby navrhovaný výrok upřesnila tak, že „*konkrétní zásah označí a uvede, v čem konkrétně spočívá jeho nezákonnost*“. Žalobkyně na to reagovala podáním, v němž pouze dále rozvedla podrobnosti týkající se věci samé (daňového dluhu a pochybení v konkursním řízení);

nijak však neupřesnila, v čem konkrétně vůči sobě spatřuje zásah žalovaného, ani důvody nezákonnosti. Krajský soud proto odmítl její žalobu podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

[2] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) nyní napadá usnesení krajského soudu včasnou kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. V kasační stížnosti uvádí, že jen žádala krajský soud, aby „po seznámení se s důvody nezákonného jednání“ určil, že zásah žalovaného byl nezákonný. „Nic jiného v petitu nebylo uvedeno, ničeho dalšího jsme nežádali.“ Stěžovatelka má za to, že po materiální stránce obsahuje žaloba ve svém vyličení samotný nezákonný zásah, jak jej vidí ona, včetně důkazů a porušení základních zásad daňového řádu. Navíc stěžovatelka uvádí, že požádala soud, aby jednal v její přítomnosti. Ve zbytku kasační stížnosti stěžovatelka odkazuje na žalobu a soudní spis. Závěrem se opět vyjadřuje k věci samé. Z těchto důvodů stěžovatelka navrhuje, aby NSS usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[3] Žalovaný naproti tomu ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že žaloba trpí takovými vadami, že není možno v řízení pokračovat, a ztotožnil se se závěry krajského soudu. Navrhl, aby NSS kasační stížnost zamítl. Stěžovatelka reagovala na vyjádření žalovaného replikou dne 6. 12. 2016. V ní opět stručně popsala postup žalovaného v souvislosti s vymáháním pohledávky ve výši více než 6 a půl milionu korun. Proti tomuto postupu se prý bránila zásahovou žalobou, a proto považuje petit za dostatečně určitý.

[4] Důvodnost kasační stížnosti posoudil NSS v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů; neshledal přitom vadu, kterou by byl povinen se zabývat i bez návrhu (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[5] V případě, že je kasační stížností napadáno usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby, může být kasační stížnost podána pouze z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. NSS se tak může zabývat jen otázkou, zda byly pro tento postup krajského soudu splněny zákonné podmínky, příp. zda krajský soud své usnesení dostatečně odůvodnil (viz např. rozsudek ze dne 21. 4. 2005, čj. 3 Azs 33/2004-98, č. 625/2005 Sb. NSS).

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] Podstatou v projednávané věci je otázka, zda byl návrh výroku stěžovatelky v žalobě (petit) skutečně natolik nejasný a obecný, že krajský soud o něm nemohl rozhodnout. Přitom podle § 84 odst. 3 písm. d) s. ř. s. je návrh výroku jednou z povinných náležitostí žaloby.

[8] K formulaci petitu žaloby na ochranu před nezákonným zásahem NSS konstatuje, že také v řízení o zásahové žalobě musí soudy respektovat dispoziční zásadu správního soudnictví a nemohou rozhodnout nad rámec petitu nebo mimo něj. Formulace petitu se odvíjí od § 87 odst. 2 s. ř. s., který upravuje, čeho se žalobce může domáhat a co může soud žalovanému uložit. Široká škála zásahů, jichž se správní orgány mohou dopustit, předznamenává i širokou škálu petitů, jež lze v řízení před správním soudem požadovat. Petit nicméně musí být dostatečně konkrétní tak, aby jej bylo možno vykonat, a nemůže znít tak obecně, že jen kopíruje text zákona (rozsudek NSS ze dne 21. 4. 2016, čj. 2 Ads 70/2016-23).

[9] V projednávané věci nesplňoval žalobní petit požadavek určitosti a jasnosti. Jak plyne z doslovné citace textu žaloby v bodě [1], stěžovatelka formulovala žalobní petit zcela obecně a z žaloby nebylo vůbec zřejmé, které z popsanych událostí týkajících se

pokračování

realizace zákonného zástavního práva považuje stěžovatelka za zásah žalovaného, jenž byl vůči ní učiněn nezákonně. Tyto skutečnosti není soud povinen, ba ani oprávněn určovat za stěžovatelku, či je jinak dedukovat z popsání skutkového stavu nebo z předložených spisů, na které stěžovatelka odkazovala. Krajský soud jednoduše potřeboval vědět, který z popsání úkonů žalovaného stěžovatelku nezákonně zasáhl a z jakých důvodů, příp. bylo-li těchto úkonů ze strany žalovaného více, bylo na stěžovatelce, aby přesně zformulovala každý z těchto zásahů a jeho důvody samostatně.

[10] Krajský soud v zájmu šetření práva stěžovatelky na soudní ochranu stěžovatelku vyzval, aby tato tvrzení jasně formulovala a vytýkané nedostatky opravila. K tomu jí poskytl přiměřenou lhůtu dvou týdnů. Pokud tak stěžovatelka v poskytnuté lhůtě vědomě neučinila – což vyplývá z jejích vlastních tvrzení v kasační stížnosti – jde tento její postup pouze k její tíži. V takovém případě nemohl krajský soud pokračovat v řízení o její žalobě, neboť se nepodařilo odstranit vady podání a bez toho nebylo jasné, o čem má soud rozhodovat. Proto NSS nemá v projednávané věci pochybnosti o tom, že krajský soud postupoval správně, pokud žalobu stěžovatelky odmítl. Stěžovatelka tuto vadu nezhojila prakticky dosud, byť z jejich kasačních námitek a repliky vyplývá, že je o tom přesvědčena.

[11] Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů zamítl kasační stížnost podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s.

[12] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. prosince 2016

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu